

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) NUTARTIS

2010 m. gruodžio 2 d.*

Byloje C-334/09

dėl *Verwaltungsgericht Meiningen* (Vokietija) 2009 m. rugpjūčio 12 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2009 m. rugpjūčio 24 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Frank Scheffler

prieš

Landkreis Wartburgkreis,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai A. Rosas (pranešėjas) ir P. Lindh,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas Y. Bot,
kancleris A. Calot Escobar,

Teisingumo Teismas, pagal savo Procedūros reglamento 104 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą nutaręs spręsti klausimą motyvuota nutartimi,

susipažinęs su generalinio advokato nuomone,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvos 91/439/EEB dėl vairuotojo pažymėjimų (OL L 237, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 317), iš dalies pakeistos 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/103/EB (OL L 363, p. 344, toliau – Direktyva 91/439), 1 straipsnio 2 dalies ir 8 straipsnio 2 bei 4 dalių išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp Vokietijos piliečio F. Scheffler, turinčio Lenkijoje išduotą B kategorijos vairuotojo pažymėjimą, ir *Landkreis Wartburgkreis* (Wartburgkreis rajonas, toliau – *Landkreis*) dėl pastarojo sprendimo atsisakyti suteikti F. Scheffler teisę naudotis savo vairuotojo pažymėjimu Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

- 3 Remiantis Direktyvos 91/439, kuri nuo 1996 m. liepos 1 d. panaikino 1980 m. gruodžio 4 d. Pirmąją Tarybos direktyvą 80/1263/EEB dėl Bendrijos vairuotojo pažymėjimo įvedimo (OL L 375, p. 1), pirma konstatuojamąja dalimi:

„< ... > siekiant bendrosios transporto politikos tikslų ir norint gerinti kelių eismo saugumą bei palengvinti asmenų, apsigyvenančių ne toje valstybėje narėje, kurioje jie yra išlaikę vairavimo egzaminą, judėjimą, yra pageidautina, kad būtų įvestas Bendrijos pavyzdžio nacionalinis vairuotojo pažymėjimas, kurį tarpusavyje pripažintų visos valstybės narės be jokių įpareigojimų pažymėjimą keisti“.

- 4 Šios direktyvos ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„<...> siekiant stiprinti kelių eismo saugumą, reikia nustatyti minimalius vairuotojo pažymėjimo išdavimo reikalavimus.“

5 Direktyvos 91/439 paskutinėje konstatuojamojoje dalyje nurodoma:

„<...> dėl priežasčių, susijusių su kelių saugumu ir transporto eismu, valstybės narės visiems pažymėjimo savininkams, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra jų teritorijoje, turėtų galėti taikyti savo nacionalines vairuotojo pažymėjimo atėmimo, sulaikymo [suspendavimo] ir panaikinimo nuostatas“.

6 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės, laikydamosi šios direktyvos nuostatų, įveda I arba Ia priede aprašytu Bendrijos pavyzdžiu pagrįstą nacionalinį vairuotojo pažymėjimą. <...>

2. Valstybių narių išduoti vairuotojo pažymėjimai yra abipusiai pripažįstami.

3. Kai galiojančio nacionalinio vairuotojo pažymėjimo savininkas nuolatos apsigyvena ne toje valstybėje narėje, kuri pažymėjimą išdavė, priimančioji valstybė narė gali vairuotojo pažymėjimo savininkui taikyti nacionalines pažymėjimo galiojimo laiko, medicininio patikrinimo bei apmokestinimo taisykles ir tame pažymėjime nurodyti bet kokią administravimui reikalingą informaciją.“

7 Remiantis šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalimi:

„Vairuotojo pažymėjimai, be to, yra išduodami tik kandidatams į vairuotojus:

- a) kurie yra išlaikę įgūdžių ir elgsenos patikrinimo egzaminą bei teorinį egzaminą ir atitinka medicininius reikalavimus pagal antrojo ir trečiojo priedų nuostatas;
- b) kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra pažymėjimą išduodančios valstybės narės teritorijoje arba kurie gali pateikti įrodymų, kad jie yra ten studijavę bent šešis mėnesius.“

8 Remiantis Direktyvos 91/439 7 straipsnio 5 dalimi:

„Joks asmuo negali turėti daugiau kaip vienos valstybės narės vairuotojo pažymėjimo.“

9 Šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje ir 4 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„2. Laikydamosi baudžiamųjų ir policijos įstatymų teritoriškumo principo, valstybė narė, kurioje yra nuolatinė gyvenamoji vieta, gali taikyti nacionalines teises vairuoti apribojimo, sustabdymo [suspendavimo], atėmimo ar panaikinimo nuostatas kitos valstybės narės išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui ir, jeigu reikia, pakeisti vairuotojo pažymėjimą.

<...>

4. Valstybė narė gali atsisakyti pripažinti galiojančiu kitos valstybės narės išduotą vairuotojo pažymėjimą asmeniui, kuriam ankstesnės valstybės teritorijoje taikoma viena iš 2 dalyje nurodytų priemonių.“

- 10 Šios direktyvos 9 straipsnio pirmoje dalyje nurodoma, kad „nuolatinė gyvenamoji vieta“ turi būti suprantama kaip vieta, kurioje asmuo paprastai gyvena, t. y. bent 185 dienas kiekvienais kalendoriniais metais, dėl asmeninių ir darbo ryšių arba, jei asmuo darbo ryšių neturi, dėl asmeninių ryšių, kurie artimai sieja asmenį su vieta, kurioje jis gyvena.“
- 11 Direktyvos 91/439 12 straipsnio 3 dalyje nurodoma:

„Valstybės narės padeda viena kitai įgyvendinti šią direktyvą ir prireikus keičiasi informacija dėl jau įregistruotų vairuotojo pažymėjimų.“

Nacionalinės teisės aktai

- 12 Reikšmingi nacionalinės teisės aktai yra 1998 m. rugpjūčio 18 d. Nutarimas dėl leidimo asmenims dalyvauti kelių eisme (Nutarimas dėl vairuotojo pažymėjimų) (*Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung)*) (BGBl. 1998 I, p. 2214) su pakeitimais, padarytais 2006 m. birželio 14 d. nutarimu (BGBl. 2006 I, p. 1329, toliau – FeV), ir pagrindinei bylai taikytinos redakcijos Kelių eismo įstatymas (*Straßenverkehrsgesetz, BGBl. 2006 I, p. 1958; toliau – StVG*).

Su kitose valstybėse narėse išduotų vairuotojo pažymėjimų pripažinimu susijusios nuostatos

- 13 Kitose valstybėse narėse išduotų vairuotojo pažymėjimų pripažinimo klausimu *FeV* 28 straipsnio 1, 4 ir 5 dalyse nurodyta:

„1. Galiojančių [Europos Sąjungos] ar [Europos ekonominės erdvės, toliau – EEE]) vairuotojo pažymėjimų savininkai, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta pagal 7 straipsnio 1 arba 2 dalis yra Vokietijoje, gali – išskyrus 2–4 dalyse numatytus apribojimus – vairuoti transporto priemones šioje valstybėje atsižvelgiant į jiems suteiktas teises. Į su užsienietišku vairuotojo pažymėjimu susijusias sąlygas turi būti atsižvelgiama ir Vokietijoje. Šio nutarimo nuostatos taikomos šiems vairuotojų pažymėjimams, jeigu nenustatyta kitaip.

<...>

4. 1 dalyje nurodytas leidimas netaikomas [Sąjungos] arba EEE vairuotojo pažymėjimo savininkams:

<...>

- 3) kurių vairuotojų pažymėjimai Vokietijoje teismo buvo laikinai arba visam laikui atimti, arba administracinės institucijos atimti vykdant sprendimą nedelsiant arba įsigaliojus sprendimui; kuriems įsigaliojusiu sprendimu buvo atsisakyta išduoti

vairuotojo pažymėjimą arba iš kurių vairuotojo pažymėjimas nebuvo atimtas tik dėl to, kad tuo metu jie jo atsisakė;

<...>

5. Teisė naudotis [Sąjungos] arba EEE vairuotojo pažymėjimu Vokietijoje, priėmus vieną iš 4 dalies 3 ir 4 punktuose nurodytų sprendimų, suteikiama pateikus prašymą, jeigu nebėra atėmimą ar draudimą prašyti suteikti teisę vairuoti pateisinančių pagrindų. <...>“

Su teisės naudotis vairuotojo pažymėjimu atėmimu susijusios nuostatos

¹⁴ *StVG* 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatoma:

„1. Jei asmuo nėra tinkamas vairuoti transporto priemonę, už vairuotojo pažymėjimus atsakinga institucija turi iš jo atimti teisę vairuoti. Užsienyje išduoto vairuotojo pažymėjimo atveju atėmimas – net jei vykdomas pagal kitas nuostatas – prilyginamas teisės naudotis vairuotojo pažymėjimu Vokietijoje praradimui. <...>

2. Teisė vairuoti pasibaigia atėmus vairuotojo pažymėjimą. Užsienyje išduoto vairuotojo pažymėjimo atveju atėmimas reiškia teisės vairuoti nacionalinėje teritorijoje pasibaigimą. <...>“

¹⁵ Remiantis *FeV* 46 straipsnio 1 dalimi, t. y. nuostata, įgyvendinančia *StVG* 3 straipsnį, paaiškėjus, kad vairuotojo pažymėjimo savininkas nėra tinkamas vairuoti transporto priemones, už vairuotojo pažymėjimus atsakinga institucija turi atimti teisę vairuoti.

Remiantis šio 46 straipsnio 5 dalimi, „užsienyje išduoto vairuotojo pažymėjimo atveju atėmimas reiškia teisės vairuoti nacionalinėje teritorijoje pasibaigimą“.

Su tinkamumu vairuoti susijusios nuostatos

16 Dėl tinkamumo vairuoti *FeV* 11 straipsnyje „Tinkamumas“ nurodoma:

„1. Kandidatai vairuotojo pažymėjimui gauti turi atitikti tam būtinas fizinės ir psichinės sveikatos reikalavimus. Šie reikalavimai netenkinami visų pirma esant 4 arba 5 prieduose nurodytų ligų arba trūkumų, dėl kurių asmuo negali būti tinkamas arba sąlygiškai tinkamas (vairuoti automobilį). <...>

2. Jei žinomos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios abejones dėl kandidato į vairuotojus fizinio ar psichinio tinkamumo, už vairuotojo pažymėjimus atsakinga institucija gali nurodyti kandidatui į vairuotojus pateikti medicininę išvadą, kad galėtų parengti sprendimus dėl vairuotojo pažymėjimo išdavimo ar pratęsimo arba dėl apribojimų ar sąlygų nustatymo. <...>

3. Pateikti oficialiai pripažintos įstaigos, tikrinančios tinkamumą vairuoti, išvadą (medicininę-psichologinę išvadą) gali būti nurodoma siekiant išsiaiškinti dėl tinkamumo vairuoti kilusias abejones 2 dalyje nurodytais tikslais (visų pirma):

<...>

- 4) sunkių ar pakartotinių kelių eismo taisyklių ar nusižengimų, susijusių su kelių eismu ar su tinkamumu vairuoti, atvejais <...>

arba

- 5) pakartotinai išduodant vairuotojo pažymėjimą;

<...>

- b) kai vairuotojo pažymėjimo atėmimas grindžiamas 4 punkte nurodytais motyvais.

<...>

8. Jeigu atitinkamas asmuo atsisako pasitikrinti arba per nustatytą terminą už vairuotojo pažymėjimus atsakingai institucijai nepateikia medicininės išvados, kurios jo buvo pareikalauta, atsakinga institucija savo sprendime turi teisę daryti išvadą, kad atitinkamas asmuo yra netinkamas vairuoti. <...>“

¹⁷ *FeV* 13 straipsnis „Tinkamumas turint su alkoholio vartojimu susijusių problemų“ suteikia atsakingai institucijai teisę tam tikrais atvejais nurodyti pateikti medicininę-psichologinę išvadą prieš priimant sprendimus arba dėl vairuotojo pažymėjimo išdavimo ar pratęsimo, arba dėl teisės vairuoti apribojimų ar sąlygų jai nustatymo. Taip yra visų pirma tuo atveju, kai, remiantis medicinine išvada arba tam tikrais faktais, yra

piktnaudžiavimo alkoholiu požymių arba pakartotinai padarius kelių eismo pažeidimų būnant apsvaigusiam nuo alkoholio.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 18 Centriniam kelių eismo registre yra keli įrašai apie F. Scheffler padarytas nusikaltamas veikas, tarp kurių – 2000 m. kovo 11 d. užfiksuotas vairavimas neturint teisės vairuoti ir apsvaigus nuo alkoholio (alkoholio koncentracija kraujyje – 1,94 promilės).
- 19 Dėl pažeidimų surinkęs Vokietijoje išduoto vairuotojo pažymėjimo 18 baudos taškų maksimumą, 2000 m. vasario 29 d. F. Scheffler atsisakė jam 1986 m. vasario 28 d. išduoto vairuotojo pažymėjimo.
- 20 2004 m. rugpjūčio 5 d. F. Scheffler pateikė prašymą išduoti naują vairuotojo pažymėjimą, tačiau jis buvo atmestas 2005 m. vasario 17 d. sprendimu dėl to, kad F. Scheffler neįvykdė *Landkreis* nurodymo pateikti medicininę-psichologinę išvadą dėl savo tinkamumo vairuoti.
- 21 2004 m. spalio 15 d. F. Scheffler gavo lenkišką vairuotojo pažymėjimą, kuriame nurodyta gyvenamoji vieta Lenkijoje. Jo pase yra patvirtinimas apie gyvenamąją vietą Lenkijos teritorijoje šešių mėnesių laikotarpiu.

- 22 Apie lenkiško vairuotojo pažymėjimo išdavimą F. Scheffler *Landkreis* sužinojo per policijos reidą 2006 m. kovo mėnesį.
- 23 2006 m. balandžio 13 d. F. Scheffler pateikė *Landkreis* prašymą pripažinti teisę naudotis savo lenkišku vairuotojo pažymėjimu Vokietijos teritorijoje. 2006 m. balandžio 26 d. jis pateikė 2004 m. lapkričio 1 d. *TÜV Thüringen* išvadą dėl savo tinkamumo vairuoti, paremtą 2004 m. spalio 18 d. atliktu patikrinimu.
- 24 Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šioje išvadoje, atsižvelgiant į vairavimą apsvaigus nuo alkoholio praeityje, buvo pateikta neigiama prognozė dėl F. Scheffler tinkamumo vairuoti, iš esmės pagrindžiant šią išvadą tuo, kad 2000 m. kovo 11 d. nustatyta 1,94 promilės alkoholio koncentracija kraujyje yra piktnaudžiavimo alkoholiu įrodymas ir kad F. Scheffler iki šiol nepakeitė savo su alkoholio vartojimu susijusių įpročių.
- 25 2006 m. gegužės 23 d. raštu *Landkreis* nurodė F. Scheffler iki 2006 m. rugpjūčio 1 d. pateikti naują išvadą tam, kad būtų patikrintas šio tinkamumas vairuoti.
- 26 2006 m. rugpjūčio 3 d. raštu už kelių eismą atsakinga Lenkijos tarnyba, kuri 2004 m. spalio 15 d. F. Scheffler buvo išdavusi vairuotojo pažymėjimą, nurodė, kad F. Scheffler po to, kai jam buvo išaiškintos galimos baudžiamosios pasekmės, pareiškė, jog Vokietijoje jo vairuotojo pažymėjimas neatimtas, be to, jam neatimta teisė vairuoti.

- 27 2007 m. balandžio 24 d. ir 2007 m. gegužės 30 d. raštais *Landkreis* pakartojo savo 2006 m. gegužės 23 d. nurodymą F. Scheffler pateikti išvadą dėl tinkamumo vairuoti. *Landkreis* manė, kad, kiek tai susiję su 2004 m. spalio 18 d. išvada, po lenkiško vairuotojo pažymėjimo išdavimo 2004 m. spalio 15 d. paaiškėjo naujų aplinkybių, galinčių pagrįsti abejones dėl šio asmens tinkamumo vairuoti. Be to, jis buvo kaltinamas pateikęs Lenkijos tarnybai klaidingą informaciją.
- 28 Kadangi F. Scheffler atsisakė pateikti naują išvadą apie savo tinkamumą vairuoti, 2007 m. rugpjūčio 15 d. sprendimu (toliau – sprendimas dėl atėmimo) *Landkreis* atėmė teisę naudotis lenkišku vairuotojo pažymėjimu Vokietijos teritorijoje, nurodė, kad šis sprendimo punktas yra vykdytinas nedelsiant, ir atmetė prašymą pripažinti šią teisę.
- 29 Šis sprendimas iš esmės buvo motyvuotas tuo, kad 2000 m. kovo 11 d. F. Scheffler vairavo apsvaigęs nuo alkoholio, o kraujyje rasta 1,94 promilės alkoholio, ir tai buvo pagrindas abejonėms dėl jo tinkamumo vairuoti, t. y. abejonėms, kurių pateikta išvada neišskleidė. Reikia atsižvelgti į tai, kad administracija apie 2004 m. spalio 18 d. išvadą sužinojo tik 2006 m. balandžio mėnesį ir kad F. Scheffler šias aplinkybes nuo kompetentingos Lenkijos institucijos nūslopė. Netinkamumas vairuoti buvo aiškus jau remiantis 2004 m. spalio 18 d. išvada. Šiame sprendime daroma išvada, kad, siekiant apsaugoti viešąjį interesą, sprendimas turi būti vykdomas nedelsiant, nes egzistuoja grėsmė, kad F. Scheffler vėl bus sulaikytas apsvaigęs nuo alkoholio.
- 30 2007 m. rugpjūčio 26 d. F. Scheffler, kuriam sprendimas dėl atėmimo buvo pristatytas 2007 m. rugpjūčio 17 d., dėl jo pareiškė protestą *Thüringer Landesverwaltungsamt*. Taip pat jis pateikė *Verwaltungsgericht Meiningen* (Meiningeno administracinis teismas) prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

- 31 2007 m. gruodžio 13 d. sprendimu *Thüringer Landesverwaltungsamt* atmetė F. Scheffler protestą dėl sprendimo dėl atėmimo. 2008 m. vasario 1 d. F. Scheffler pateikė skundą *Verwaltungsgericht Meiningen* dėl šio sprendimo atvesti protestą panaikinimo. Jis prašo panaikinti sprendimą dėl atėmimo, įformintą 2007 m. gruodžio 13 d. priimtu sprendimu.
- 32 Prejudicinis klausimas pateikiamas nagrinėjant šį panaikinimą.

Prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones

- 33 *Verwaltungsgericht Meiningen* 2007 m. spalio 1 d. nutartimi atmetė prašymą sustabdyti sprendimo dėl atėmimo vykdymą. Be to, šis teismas 2008 m. lapkričio 21 d. nutartimi atmetė F. Scheffler prašymą pakeisti 2007 m. spalio 1 d. nutartį ir nustatyti, kad jo skundas turi suspenduojantį poveikį.
- 34 2008 m. gruodžio 15 d. F. Scheffler apskundė 2008 m. lapkričio 21 d. nutartį *Thüringer Oberverwaltungsgericht* (Tiūringijos vyriausiasis administracinis teismas) teigdamas, kad neseniai priimti Teisingumo Teismo sprendimai, būtent 2008 m. birželio 26 d. sprendimai *Wiedemann ir Funk* (C-329/06 ir C-343/06, Rink. p. I-4635) bei *Zerche ir kt.* (C-334/06–C-336/06, Rink. p. I-4691), lėmė nagrinėjamu atveju taikytinos teisės pasikeitimą. F. Scheffler teigimu, kadangi jis lenkiško vairuotojo pažymėjimo išdavimo metu įvykdė gyvenamosios vietos reikalavimą, *Landkreis* neturėjo teisės tikrinti jo tinkamumo vairuoti. F. Scheffler pridūrė, kad tinkamumo vairuoti išvada nėra elgesys po minėto išdavimo, į kurį galima atsižvelgti pagal Sąjungos teisę, ir kad šis

patikrinimas susijęs su elgesiu, laiko atžvilgiu buvusiu prieš lenkiško vairuotojo pažymėjimo įgijimo datą.

- 35 2009 m. kovo 26 d. nutartimi *Thüringer Oberverwaltungsgericht* galiausiai nustatė, kad skundas dėl sprendimo dėl atėmimo turi suspenduojantį poveikį.
- 36 Savo nutartyje *Thüringer Oberverwaltungsgericht* nutarė, kad 2004 m. lapkričio 1 d. išvada negali būti aplinkybė, galinti vėliau atleisti priimančiąją valstybę narę nuo įsipareigojimo pripažinti vairuotojo pažymėjimą. Šio teismo manymu, Teisingumo Teismas 2006 m. balandžio 6 d. Nutartyje *Halbriiter (C-227/05)* aiškiai nurodė, kad dabartiniu metu daromos išvados dėl tinkamumo vairuoti, grindžiamos prieš vairuotojo pažymėjimo išdavimą buvusiais įvykiais, prieštarauja Sąjungos teisei, nes valstybės narės išduoto vairuotojo pažymėjimo turėjimas turi būti laikomas įrodymu, kad šio pažymėjimo savininkas šio pažymėjimo išdavimo jam dieną atitiko Direktyvoje 91/439 numatytus išdavimo reikalavimus, įskaitant tinkamumą vairuoti. Kitaip yra tuomet, kai išvada apie tinkamumą vairuoti susijusi su suinteresuotojo asmens „elgesiu“ po vairuotojo pažymėjimo išdavimo kitoje valstybėje narėje (minėtos Nutarties *Halbriiter* 38 punktas). Iš šios formuluotės aiškiai matyti, kad turima omenyje ne pačios išvados pateikimas, o atitinkamo asmens padarytas kelių eismo taisyklių pažeidimas.

Skundas dėl sprendimo dėl atėmimo

- 37 Prašyme priimti prejudicinį sprendimą *Verwaltungsgericht Meiningen* pirmiausia nurodo, kad Teisingumo Teismas privalomo abipusio vairuotojo pažymėjimų pripažinimo principo išimtis pagal Direktyvą 91/439 leido taikyti tik tam tikrais apibrėžtais atvejais.

- 38 Viena išimtis leidžiama tuo atveju, kai, remiantis vairuotojo pažymėjime esančiais įrašais arba kita neginčijama informacija, gauta iš išdavimo valstybės narės, nustatoma, kad tuo metu, kai buvo išduotas šis vairuotojo pažymėjimas, jo savininkas, kuriam priimančiosios valstybės narės teritorijoje buvo taikoma anksčiau turėto pažymėjimo atėmimo priemonė, neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos išdavimo valstybės narės teritorijoje (minėto Sprendimo *Zerche* 70 punktas).
- 39 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, nagrinėjamu atveju taip nėra. Lenkiškame F. Scheffler vairuotojo pažymėjime nurodyta gyvenamoji vieta Lenkijoje ir nėra neginčijamos informacijos iš išdavimo valstybės narės, kuri paneigtų tai, kad šio vairuotojo pažymėjimo išdavimo metu suinteresuotasis asmuo gyveno Lenkijoje.
- 40 Be to, nuolatinės gyvenamosios vietos valstybė narė negali būti atleista nuo įsipareigojimo abipusiai pripažinti vairuotojo pažymėjimus ir pagal Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalį jai pripažįstama teise taikyti savo nacionalines teisės vairuoti apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo nuostatas kitos valstybės narės išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui gali pasinaudoti tik atsižvelgdama į suinteresuotojo asmens elgesį po vairuotojo pažymėjimo gavimo (minėtos Nutarties *Halbritter* 38 punktas ir minėto Sprendimo *Zerche* 56 punktas) arba į po šio vairuotojo pažymėjimo įgijimo įvykusias „aplinkybes“ (minėtos Nutarties *Halbritter* 38 punktas).
- 41 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad ankstesniame punkte nurodyta teismo praktika reiškia, jog Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalimi

valstybėms narėms bet kuriuo atveju suteikiama teisė savo nacionalinės teisės nuostatas dėl tinkamumo vairuoti patikrinimo ir vairuotojo pažymėjimų atėmimo taikyti tiems vairuotojams, kurie po kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo gavimo nacionalinėje teritorijoje padaro naujų pažeidimų arba sukelia abejonių dėl savo tinkamumo vairuoti.

- 42 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad nors „elgesio“, kuris gali pateisinti apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo priemonių Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalies prasme taikymą nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje kitoje valstybėje narėje gauto vairuotojo pažymėjimų atžvilgiu, buvimas nekelia abejonių, kai tokio pažymėjimo savininkas po jo gavimo vėl nusikalto dalyvaudamas kelių eisme (veikimu ar neveikimu), ir tai leidžia daryti išvadą apie jo netinkamumą vairuoti, pagrindinėje byloje F. Scheffler po 2004 m. spalio 15 d. nepadare jokių kelių eismo taisyklių pažeidimų, kurie galėtų būti toks „elgesys“, į kurį galbūt galėtų būti atsižvelgiama pagal Sąjungos teisę. Yra tik 2004 m. lapkričio 1 d. išvada apie tinkamumą vairuoti, išduota remiantis 2004 m. spalio 18 d. patikrinimu.
- 43 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo praktikoje, visų pirma minėtoje Nutartyje *Halbritter*, neranda jokios nuorodos apie tai, ar, išdavus vairuotojo pažymėjimą kitoje valstybėje narėje, tik suinteresuotojo asmens padarytas kelių eismo taisyklių pažeidimas suteikia nuolatinės gyvenamosios vietos valstybei narei teisę imtis priemonių tokio pažymėjimo savininko atžvilgiu pagal Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalį.
- 44 Šis teismas mano, kad negalima atmesti galimybės, jog nagrinėjamu atveju pateikta išvada gali būti laikoma nauja faktine aplinkybe, kuri nuolatinės gyvenamosios vietos valstybei narei suteikia teisę imtis Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalyje numatytų priemonių kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininko

atžvilgiu. Nors išvada atskleidžia su senais faktais susijusią informaciją, tačiau joje yra ir prognozės apie F. Scheffler tinkamumą vairuoti ateityje, pateiktos po lenkiško vairuotojo pažymėjimo išdavimo datos ir grindžiamos po šios datos atliktu patikrinimu.

- 45 Esant šioms aplinkybėms, *Verwaltungsgericht Meiningen* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar gali valstybė narė, remdamasi Direktyvos 91/439 <...> 1 straipsnio 2 dalimi ir 8 straipsnio 2 bei 4 dalimis, savo teise pagal šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalį – taikyti nacionalines teisės vairuoti apribojimo, sustabdymo [suspendavimo], atėmimo ar panaikinimo nuostatas kitos valstybės narės išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui – pasinaudoti dėl išvados apie tinkamumą vairuoti, kurią pateikė kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkas jeigu išvada, nors ir išduota po vairuotojo pažymėjimo išdavimo ir, be to, pagrįsta po vairuotojo pažymėjimo išdavimo atliktu atitinkamo asmens patikrinimu, vis dėlto susijusi su aplinkybėmis, laiko atžvilgiu buvusiomis prieš vairuotojo pažymėjimo išdavimą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 46 Pagal Procedūros reglamento 104 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, jeigu atsakymą į prejudicinį klausimą galima aiškiai nustatyti iš teismo praktikos, Teisingumo Teismas, susipažinęs su generalinio advokato nuomone, bet kada gali spręsti klausimą motyvuota nutartimi, kurioje nurodoma atitinkama Teisingumo Teismo praktika.

47 Šioje byloje reikia taikyti šią nuostatą.

Pirminės pastabos

48 Pirmiausia primintina, kad Teisingumo Teismas *FeV* nuostatas kartu su Direktyvos 91/439 <...> 1 straipsnio 2 dalimi ir 8 straipsnio 2 dalimi jau nagrinėjo minėtoje Nutartyje *Halbritter* ir 2006 m. rugsėjo 28 d. Nutartyje *Kremer* (C-340/05), taip pat minėtuose sprendimuose *Wiedemann ir Funk* bei *Zerche ir kt.*, 2008 m. lapkričio 20 d. Sprendime *Weber* (C-1/07, Rink. p. I-8571), 2009 m. vasario 19 d. Sprendime *Schwarz* (C-321/07, Rink. p. I-1113) ir 2009 m. liepos 9 d. Nutartyje *Wierer* (C-445/08).

49 Antra, iš Direktyvos 91/439 pirmos konstatuojamosios dalies matyti, kad šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas bendrasis valstybių narių išduotų vairuotojo pažymėjimų abipusio pripažinimo principas buvo nustatytas visų pirma siekiant palengvinti kitoje nei vairavimo egzamino išlaikymo valstybėje narėje apsigyvenančių asmenų judėjimą (žr. minėto Sprendimo *Schwarz* 74 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

50 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką minėto 1 straipsnio 2 dalyje numatytas abipusis valstybių narių išduotų vairuotojo pažymėjimų pripažinimas netaikant jokių formulumų. Ši nuostata valstybėms narėms nustato aiškią ir tikslią pareigą, nepaliekiančią jokios diskrecijos jai įgyvendinti priimtinių priemonių atžvilgiu (minėto Sprendimo *Schwarz* 75 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

- 51 Remdamasis tuo Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad patikrinti, ar įvykdyti minimalūs Sąjungos teisės reikalavimai, visų pirma susijusieji su gyvenamąja vieta ir tinkamumu vairuoti, taigi ir tai, ar vairuotojo pažymėjimo – tam tikrais atvejais naujo pažymėjimo – išdavimas yra pateisinamas, turi išduodančioji valstybė narė (minėtų sprendimų *Wiedemann ir Funk* 52 punktas bei *Zerche ir kt.* 49 punktas).
- 52 Todėl vienos valstybės narės valdžios institucijoms išdavus vairuotojo pažymėjimą pagal Direktyvos 91/439 1 straipsnio 1 dalį, kitos valstybės narės neturi teisės patikrinti, ar laikytasi šioje direktyvoje numatytų išdavimo sąlygų. Valstybės narės išduoto vairuotojo pažymėjimo turėjimas turi būti laikomas įrodymu, kad šio pažymėjimo turėtojas pažymėjimo išdavimo dieną atitiko minėtas sąlygas (minėtų sprendimų *Wiedemann ir Funk* 53 punktas bei *Zerche ir kt.* 50 punktas), įskaitant tinkamumą vairuoti.
- 53 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į šias pastabas.
- 54 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 91/439 1 straipsnio 2 dalimi ir 8 straipsnio 2 bei 4 dalimis valstybei narei, naudojantis jai Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalyje suteikta teise, draudžiama kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui taikyti savo nacionalines teisės vairuoti apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo nuostatas, atsisakyti pripažinti savo teritorijoje teisę vairuoti, kurią suteikia kitoje valstybėje narėje išduotas galiojantis vairuotojo pažymėjimas, remiantis išvada apie tinkamumą vairuoti, kurią pateikė šio vairuotojo pažymėjimo savininkas, jeigu ši išvada, nors ir išduota po šio pažymėjimo išdavimo ir pagrįsta po šios datos atliktu atitinkamo asmens patikrinimu, iš esmės susijusi su aplinkybėmis, laiko atžvilgiu buvusiomis prieš šią datą.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

- 55 F. Scheffler tvirtina, kad tinkamumo vairuoti išvada iš principo negali elgesys po vairuotojo pažymėjimo išdavimo kitoje valstybėje narėje, galintis pateisinti nacionalinės teisės nuostatų, susijusių su teisės vairuoti apribojimu, suspendavimu, atėmimu ar panaikinimu Teisingumo Teismo praktikos prasme. Jo teigimu, toks elgesys gali būti tik po tokio išdavimo padarytas kelių eismo taisyklių pažeidimas.
- 56 Tačiau Europos Komisija tvirtina, kad aplinkybės arba elgesio po vairuotojo pažymėjimo išdavimo sąvoka nebūtinai turi reikšti kelių eismo taisyklių pažeidimą. Ji mano, kad neatmestina galimybė, jog dėl tinkamumo vairuoti išvados valstybė narė galėtų neleisti naudotis savo teritorijoje kitoje valstybėje narėje išduotu vairuotojo pažymėjimu, tačiau su sąlyga, kad ši išvada, išduota po vairuotojo pažymėjimo išdavimo kitoje valstybėje narėje, bent jau iš dalies susijusi su vairuotojo elgesiu po šio išdavimo ir atspindi pavojingumą, kuris yra požymis apie suinteresuotojo asmens netinkamumą vairuoti.

Teisingumo Teismo atsakymas

- 57 Pirmiausia pastebėtina, kad prejudicinis klausimas nesusijęs su 2004 m. spalio 15 d. pareiškėjui pagrindinėje byloje išduoto vairuotojo pažymėjimo galiojimu Direktyvos 91/439 7 straipsnio 1 dalies atžvilgiu. Iš tiesų iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Verwaltungsgericht Meiningen* mano, jog

vairuotojo pažymėjimas buvo išduotas Lenkijoje laikantis Direktyvoje 91/439 numatytų sąlygų, ir kad savo klausimu jis tik siekia išsiaiškinti, ar valstybė narė gali kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui taikyti savo nacionalines teisės vairuoti apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo nuostatas, remdamasi išvada apie tinkamumą vairuoti, jeigu ši išvada buvo išduota po šio pažymėjimo išdavimo datos, tačiau susijusi su faktinėmis aplinkybėmis, buvusiomis tik prieš šią datą.

- 58 Antra, pažymėtina, kad sprendimuose, susijusiuose su Direktyva 91/439, Teisingumo Teismo jau kelis kartus buvo prašoma nuspręsti dėl abipusio valstybių narių išduotų vairuotojo pažymėjimų pripažinimo principo teisinių pasekmių, taip siekiant, remiantis įvairiomis faktinėmis aplinkybėmis, paaiškinti išdavimo ir priimančiosios valstybių narių teises ir pareigas tinkamumo vairuoti patikrinimo ir vairuotojo pažymėjimo savininko gyvenamosios vietos atžvilgiu.
- 59 Taigi iš šios nutarties 48 punkte nurodytos Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad Direktyvos 91/439 1 straipsnio 2 dalis, 7 straipsnio 1 dalis ir 8 straipsnio 2 ir 4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad jos bet kuriuo atveju nedraudžia valstybei narėi savo teritorijoje nepripažinti teisės vairuoti, grindžiamos kitoje valstybėje narėje išduotu vairuotojo pažymėjimu (minėtos Nutarties *Wierer* 50 punktas).
- 60 Visų pirma dėl priežasčių, susijusių su kelių eismo saugumu, – kaip matyti iš Direktyvos 91/439 paskutinės konstatuojamosios dalies, – šios direktyvos 8 straipsnio 2 ir 4 dalys leidžia valstybėms narėms tam tikrais atvejais visiems vairuotojo pažymėjimų savininkams, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra jų teritorijoje, taikyti savo nacionalines vairuotojo pažymėjimų apribojimo, suspendavimo, atėmimo ir panaikinimo nuostatas (minėto Sprendimo *Zerche ir kt.* 55 punktas).

- 61 Tačiau Teisingumo Teismas ne kartą yra pripažinęs, kad šia galimybe, kaip išplaukia iš Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalies, gali būti naudojama tik remiantis suinteresuotojo asmens elgesiu po to, kai jis gavo kitos valstybės narės išduotą vairuotojo pažymėjimą (žr. minėtų nutarčių *Halbriiter* 38 punktą ir *Kremer* 35 punktą; taip pat žr. minėtų sprendimų *Zerche ir kt.* 56 punktą bei *Weber* 34 punktą), o ne remiantis aplinkybėmis, buvusiomis prieš to vairuotojo pažymėjimo išdavimą.
- 62 Dėl minėto 8 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, suteikiančios valstybei narei teisę atsakyti pripažinti vairuotojo pažymėjimo, kitoje valstybėje narėje gauto asmens, kuriam pirmosios valstybės narės teritorijoje taikoma vairuotojo pažymėjimo apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo priemonė, galiojimą, primintina, kad tai yra nuo bendro abipusio vairuotojo pažymėjimų pripažinimo principo nukrypstanti nuostata, kuri dėl to turi būti aiškinama siaurai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Schwarz* 84 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 63 Iš tiesų įsipareigojimo kitų valstybių narių išduotus vairuotojo pažymėjimus pripažinti be formalumų išimties, subalansuojančios šį principą su kelių eismo saugumo principu, negali būti suprantamos plačiai, neatimant iš valstybėse narėse pagal Direktyvą 91/439 išduotų vairuotojo pažymėjimų abipusio pripažinimo principo jo esmės (šiuo klausimu žr. minėtos Nutarties *Wierer* 52 punktą).
- 64 Sąlygas, kurioms esant valstybės narės, remdamosi Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalimi, gali pasinaudoti galimybe kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui, turinčiam nuolatinę gyvenamąją vietą jų teritorijoje, neleisti savo teritorijoje naudotis šiuo vairuotojo pažymėjimu, Teisingumo Teismas nagrinėjo minėtose nutartyse *Halbriiter* ir *Kremer*.

- 65 Byla, kurioje priimta minėta Nutartis *Halbritter*, buvo susijusi su asmeniu, kuriam Vokietijoje buvo skirta vairuotojo pažymėjimo atėmimo priemonė bei nustatytas draudimo gauti naują pažymėjimą terminas ir kuris vėliau, pasibaigus šiam draudimo laikotarpiui, gavo vairuotojo pažymėjimą Austrijoje. Vokietijos valdžios institucijos atmetė prašymą vietoje austriško vairuotojo pažymėjimo išduoti vokišką vairuotojo pažymėjimą aiškinant tuo, kad tokiu prašymu siekiama įgyti teisę naudotis austrišku vairuotojo pažymėjimu Vokietijos teritorijoje. Jos manė, kad austriškas vairuotojo pažymėjimas negali būti pripažintas Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje, nes šioje valstybėje F. Halbritter buvo taikyta jo vairuotojo pažymėjimo atėmimo priemonė, o nuo šios atėmimo priemonės egzistuojančias abejones dėl tinkamumo vairuoti gali išsklaidyti tik teigiama medicininė-psichologinė išvada, išduota pagal Vokietijoje taikomas normas. Prieš išduodant austrišką vairuotojo pažymėjimą išduota išvada nebuvo laikoma ekvivalentiška nacionalinės teisės normas atitinkančiai išvadai.
- 66 Tos nutarties 37 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad tuo atveju, kai galiojančio vairuotojo pažymėjimo, išduoto vienoje valstybėje narėje pasibaigus draudimo gauti naują pažymėjimą terminui, kuris suinteresuotajam asmeniui buvo taikomas kitoje valstybėje narėje, savininkas gyvena pastarojoje valstybėje narėje, ši negali reikalauti, kad būtų iš naujo patikrintas suinteresuotojo asmens tinkamumas vairuoti, net jei tokį patikrinimą nustato jos nacionalinės teisės normos dėl aplinkybių, dėl kurių buvo atimtas ankstesnis vairuotojo pažymėjimas, jeigu šios aplinkybės buvo prieš naujo pažymėjimo išdavimą.
- 67 Minėtos Nutarties *Halbritter* 38 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad Vokietijos Federacinė Respublika galimybe pagal Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalį kitoje valstybėje narėje, šiuo atveju – Austrijoje, išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui, nuolatinei apsigyvenusiam Vokietijoje, taikyti savo nacionalinės teisės nuostatas, susijusias su teisės vairuoti apribojimu, suspendavimu, atėmimu arba panaikinimu, gali

pasinaudoti tik dėl suinteresuotojo asmens elgesio po vairuotojo pažymėjimo gavimo kitoje valstybėje narėje. Tačiau šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad remiantis aplinkybėmis po austriško vairuotojo pažymėjimo gavimo nėra duomenų, leidžiančių suabejoti D. Halbritter tinkamumu vairuoti.

68 Byla, kurioje priimta minėta Nutartis *Kremer*, buvo susijusi su Vokietijoje gyvenančiu Vokietijos piliečiu, iš kurio vokiškas vairuotojo pažymėjimas buvo atimtas pakartotinai padarius kelių eismo taisyklių pažeidimų. S. Kremer buvo gavęs naują vairuotojo pažymėjimą Belgijoje, kai jo atžvilgiu nebuvo taikomas joks draudimas prašyti teisės vairuoti. Vėliau S. Kremer buvo nubaustas Vokietijoje už vairavimą be vairuotojo pažymėjimo, o jo belgiškas vairuotojo pažymėjimas iš jo buvo atimtas, nes Vokietijos valdžios institucijos manė, jog atėmus jo vokišką vairuotojo pažymėjimą atėmimo jis neturi teisės vairuoti Vokietijos teritorijoje, ir atsisakė pripažinti vėliau Belgijoje išduoto vairuotojo pažymėjimo galiojimą, nes S. Kremer neatitiko Vokietijos teisės aktų reikalavimų, keliamų naujam vairuotojo pažymėjimui gauti po to, kai buvo atimtas ankstesnis pažymėjimas.

69 Byloje *Kremer* Teisingumo Teismo buvo klausama, ar Direktyvos 91/439 1 straipsnio 2 dalies ir 8 straipsnio 2 bei 4 dalių nuostatos draudžia valstybei narei atsisakyti savo teritorijoje pripažinti kitoje valstybėje narėje išduotu vairuotojo pažymėjimu suteiktą teisę vairuoti, taigi ir šio pažymėjimo galiojimą, jeigu jo savininkas, kuriam pirmosios valstybės narės teritorijoje anksčiau taikyta pažymėjimo atėmimo priemonė nenustatant draudimo gauti naują pažymėjimą termino, netenkina šios valstybės teisės aktuose nustatytų sąlygų dėl naujo vairuotojo pažymėjimo išdavimo po to, kai buvo atimtas anksčiau išduotas pažymėjimas, įskaitant tinkamumo vairuoti įvertinimą, patvirtinantį, kad atėmimą pateisinančių motyvų nebėra.

- 70 Kaip ir minėtoje Nutartyje *Halbritter*, Teisingumo Teismas nusprendė, kad valstybė narė negali iš kitoje valstybėje narėje išduoto galiojančio vairuotojo pažymėjimo savininko reikalauti, kad jis atitiktų savo pačios nacionalinėje teisėje įtvirtintus reikalavimus, keliamus naujam vairuotojo pažymėjimui gauti po to, kai ankstesnis pažymėjimas buvo atimtas. Visų pirma priimančiosios valstybės narės institucijos negali susieti teisės vairuoti, kurią suteikia kitoje valstybėje narėje išduotas vairuotojo pažymėjimas, pripažinimo su reikalavimu, kad būtų iš naujo patikrintas jo savininko tinkamumas vairuoti, net jei tokio patikrinimo reikalaujama pagal nacionalinės teisės aktus aplinkybėmis, identiškoms toms, dėl kurių buvo atimtas ankstesnis pažymėjimas, jeigu šios aplinkybės buvo prieš naujo pažymėjimo išdavimą (minėtos Nutarties *Kremer* 32 ir 33 punktai).
- 71 Pažymėtina, kad minėtos Nutarties *Kremer* 36 punkte Teisingumo Teismas nurodė, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nepateikė jokių duomenų, galinčių sukelti abejonių dėl S. Kremer tinkamumo vairuoti remiantis aplinkybėmis po Belgijoje išduoto galiojančio vairuotojo pažymėjimo gavimo. Iš tiesų vieninteliai po šio pažymėjimo gavimo padaryti pažeidimai, kuriais kaltinamas suinteresuotasis asmuo, buvo dalyvavimas kelių eisme Vokietijos teritorijoje, neturint galiojančio vairuotojo pažymėjimo, nes Belgijoje gautas pažymėjimas nebuvo pripažįstamas motyvuojant tuo, kad nebuvo laikytasi Vokietijos teisės aktų reikalavimų, keliamų naujam vairuotojo pažymėjimui gauti po to, kai buvo atimtas ankstesnis pažymėjimas.
- 72 Iš šios teismo praktikos matyti, jog tam, kad būtų galima pasinaudoti teise, Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalimi suteikiama kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininko nuolatinės gyvenamosios vietos valstybei narei, šio pažymėjimo savininkui taikyti savo nacionalines teisės vairuoti apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo nuostatas, turi egzistuoti faktai, leidžiantys suabejoti šio pažymėjimo savininko tinkamumu vairuoti remiantis aplinkybėmis, kurios turi būti susijusios su suinteresuotojo asmens elgesiu po vairuotojo pažymėjimo gavimo kitoje valstybėje narėje ir paneigti jo tinkamumą vairuoti transporto priemonę.

- 73 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pagrindinėje byloje tam, kad būtų nustatyta, ar tokia išvada, kaip išduotoji 2004 m. lapkričio 1 d., gali priimančiosios valstybės narės institucijoms leisti atsisakyti pagal Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalį pripažinti kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui teisę naudotis šiuo pažymėjimu pirmosios valstybės narės teritorijoje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išnagrinėti, ar šis ryšys laikytinas elementu, galinčiu sukelti abejonių dėl F. Scheffler tinkamumo vairuoti, remiantis aplinkybėmis po šio vairuotojo pažymėjimo gavimo.
- 74 Nagrinėjamu atveju, kaip pažymėjo F. Scheffler ir Komisija, atrodo, kad nėra nieko, kas leistų suabejoti F. Scheffler tinkamumu vairuoti, remiantis aplinkybėmis po jo lenkiško vairuotojo pažymėjimo gavimo. Iš tiesų iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad tinkamumo vairuoti įvertinimas, atliktas po šio vairuotojo pažymėjimo išdavimo datos, susijęs tik su faktais, įvykusiais prieš šią datą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma nurodo, kad po šio pažymėjimo išdavimo F. Scheffler nepadarė jokie kelių eismo taisyklių pažeidimo.
- 75 Pažymėtina, kad kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininko elgesio, kuris turi būti vélesnis nei šio pažymėjimo išdavimas ir galėtų pateisinti priimančiosios valstybės narės nacionalinės teisės nuostatų, susijusių su teisės vairuoti apribojimu, suspendavimu, atėmimu ar panaikinimu, taikymą, sąlyga nebūtinai turi būti suprantama kaip susijusi tik su kelių eismo taisyklių pažeidimu. Tačiau tam, jog būtų galima taikyti šią sąlygą, reikia, kad tam tikru momentu po šio pažymėjimo išdavimo būtų konstatuotas šio pažymėjimo savininko elgesys, leidžiantis suabejoti jo tinkamumu vairuoti transporto priemonę, netgi daryti išvadą apie netinkamumą vairuoti.
- 76 Bet kuriuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris vienintelis yra išsamiai susipažinęs su nagrinėjama byla, turi patikrinti, ar tokia

tinkamumo vairuoti išvada, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, atitinka šios nutarties 72, 73 ir 75 punktuose nurodytus reikalavimus ir turi ryšį, nors ir dalinį, su suinteresuotojo asmens elgesiu, konstatuotu po lenkiško vairuotojo pažymėjimo išdavimo. Jeigu taip nebūtų, nuolatinės gyvenamosios vietos valstybė narė dėl tokios išvados negalėtų atsisakyti pagal Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalį savo teritorijoje pripažinti teisę vairuoti, kurią suteikia kitoje valstybėje narėje išduotas galiojantis vairuotojo pažymėjimas.

- 77 Esant tokioms aplinkybėms, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Direktyvos 91/439 1 straipsnio 2 dalis ir 8 straipsnio 2 bei 4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad jomis valstybei narėi, naudojantis jai Direktyvos 91/439 8 straipsnio 2 dalyje suteikta teise, draudžiama kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui taikyti savo nacionalines teisės vairuoti apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo nuostatas, atsisakyti pripažinti savo teritorijoje teisę vairuoti, kurią suteikia kitoje valstybėje narėje išduotas galiojantis vairuotojo pažymėjimas, remiantis išvada apie tinkamumą vairuoti, kurią pateikė šio vairuotojo pažymėjimo savininkas, jeigu ši išvada, nors ir išduota po šio pažymėjimo išdavimo ir pagrįsta po šios datos atliktu atitinkamo asmens patikrinimu, neturi ryšio, nors ir dalinio, su suinteresuotojo asmens elgesiu, konstatuotu po šio vairuotojo pažymėjimo išdavimo, ir susijusi tik su aplinkybėmis, laiko atžvilgiu buvusiomis prieš šią datą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 78 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvos 91/439/EEB dėl vairuotojo pažymėjimų, iš dalies pakeistos 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/103/EB, 1 straipsnio 2 dalis ir 8 straipsnio 2 bei 4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad jomis valstybei narei, naudojantis jai šio 8 straipsnio 2 dalyje suteikta teise, draudžiama kitoje valstybėje narėje išduoto vairuotojo pažymėjimo savininkui taikyti savo nacionalines teisės vairuoti apribojimo, suspendavimo, atėmimo ar panaikinimo nuostatas, atsisakyti pripažinti savo teritorijoje teisę vairuoti, kurią suteikia kitoje valstybėje narėje išduotas galiojantis vairuotojo pažymėjimas, remiantis išvada apie tinkamumą vairuoti, kurią pateikė šio vairuotojo pažymėjimo savininkas, jeigu ši išvada, nors ir išduota po šio pažymėjimo išdavimo ir pagrįsta po šios datos atliktu atitinkamo asmens patikrinimu, neturi ryšio, nors ir dalinio, su suinteresuotojo asmens elgesiu, konstatuotu po šio vairuotojo pažymėjimo išdavimo, ir susijusi tik su aplinkybėmis, laiko atžvilgiu buvusiomis prieš šią datą.

Parašai.